

Ljubav je izvor sreće, vrhunac doživljaja, savršenstvo opijenosti daha i tijela, cilj kojem teži, životni smisao u besmislu zbilje, istina o dobru i ponor koji nas vuče na samo dno života. Od ljubavi se raste i razvija, bez ljubavi se suši i propada. Ljubav je ključ koji otvara vrata što u raj vode, jednako koliko je njezina negacija ključ za vrata pakla.

Pjesnik to najbolje znade i zato nam ljubav servira u pjesmi, ne ostvljajući nam prostor niti mogućnost za tugu i pojavu zla. On to zlo pjesmom sasijeca u samome korijenu. Otuda poeziju Ante Stanića treba razumjeti i prihvatiti kao lijepu mogućnost za vraćanje osmijeha na naša lica i radosti u naša srca. I za skidanje maske satkane od briga i nezadovoljstva kojega mnogi nose umjesto osmijeha.

Ivo Mijo Andrić